

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 18ης Σεπτεμβρίου 2003 *

Στην υπόθεση T-321/01,

Internationaler Hilfsfonds eV, με έδρα το Rosbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενη
από τον H. Kaltenecker, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τις M.-J. Jonezy
et S. Fries, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 2001 περί απορρίψεως των αιτήσεων συγχρηματοδότησεως δύο σχεδίων, που υπέβαλε η προσφεύγουσα, αντιστοίχως, τον Δεκέμβριο 1996 και τον Σεπτέμβριο 1997,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και Μ. Jaeger, δικαστές,
γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας
της 7ης Μαΐου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

- 1 Ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως προβλέπει κονδύλιο (B7-6000) για την κοινοτική συμμετοχή σε δράσεις υπέρ αναπτυσσομένων χωρών, οι οποίες πραγματοποιούνται από μη κυβερνητικές οργανώσεις (στο εξής: ΜΚΟ). Το εν λόγω

κονδύλιο του προϋπολογισμού εισήχθη το 1976, κατόπιν ανακοινώσεως της Επιτροπής προς το Συμβούλιο, της 6ης Οκτωβρίου 1975, σχετικά με τις κατευθύνσεις όσον αφορά τις σχέσεις με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις που ασχολούνται με τη συνεργασία για την ανάπτυξη [COM(75) 504 τελικό].

- 2 Η Επιτροπή, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ήταν υπεύθυνη για τη διαχείριση των κεφαλαίων του εν λόγω κονδυλίου στο πλαίσιο της τηρήσεως των υποχρεώσεών της που απορρέουν από τον δημοσιονομικό κανονισμό της 21ης Δεκεμβρίου 1977, εφαρμοζόμενο επί του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 77), που αντικαταστάθηκε από την 1η Ιανουαρίου 2003 με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248, σ. 1).
- 3 Χρησιμοποιώντας το εν λόγω κονδύλιο του προϋπολογισμού, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις μπορούν να λάβουν κοινοτικές επιδοτήσεις για σχέδια αναπτυξιακής βοήθειας υποβάλλοντας αιτήσεις συγχρηματοδότησεως στην Επιτροπή. Έως το 2000, οι εν λόγω αιτήσεις συγχρηματοδότησεως μπορούσαν να υποβάλλονται ελεύθερα και χωρίς να αναμένεται η δημοσίευση προσκλήσεων υποβολής προτάσεων. Έκτοτε, η Επιτροπή προβαίνει στη δημοσίευση προσκλήσεων υποβολής προτάσεων.
- 4 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, οι προϋποθέσεις της συγχρηματοδότησεως ήταν διατυπωμένες σε ένα έγγραφο που εξέδωσε η Επιτροπή το 1988, με τίτλο «γενικές προϋποθέσεις για τη συγχρηματοδότηση δράσεων πραγματοποιούμενων στις αναπτυσσόμενες χώρες (ΑΧ) από τις ΜΚΟ» (στο εξής: οι γενικές προϋποθέσεις). Το έγγραφο αυτό θεσπίζει τα κριτήρια επιλεξιμότητας των ΜΚΟ και τα κριτήρια επιλεξιμότητας των δράσεων, παρέχει συγκεκριμένες οδηγίες ως προς την υποβολή των φακέλων και παρέχει λεπτομερείς εξηγήσεις ως προς τους τρόπους της χρηματοδότησεως. Οι γενικές προϋποθέσεις αναθεωρήθηκαν το 2000 κατά τον χρόνο της δημοσιεύσεως της πρώτης προσκλήσεως υποβολής προτάσεων. Οι γενικές προϋποθέσεις δεν δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα.

5 Στον τίτλο Ι των γενικών προϋποθέσεων, τα κριτήρια επιλεξιμότητας των ΜΚΟ ορίστηκαν ως εξής:

«§1 Για να έχει πρόσβαση σε συγχρηματοδότηση δυνάμει των γενικών προϋποθέσεων, η ΜΚΟ πρέπει να πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

1.1. πρέπει να αποτελεί αυτόνομη, μη κερδοσκοπική ΜΚΟ εντός κράτους μέλους της ΕΚ σύμφωνα με την ισχύουσα σ' αυτό νομοθεσία·

1.2. πρέπει να έχει την έδρα της εντός κράτους μέλους της ΕΚ·

1.3. η έδρα της πρέπει να αποτελεί το πραγματικό κέντρο όλων των αποφάσεων σχετικά με τις συγχρηματοδούμενες δράσεις·

1.4. το μεγαλύτερο μέρος του ανθρώπινου δυναμικού της και των οικονομικών της πόρων πρέπει να είναι ευρωπαϊκής προελεύσεως (ΕΚ).

§2 Για να καθοριστεί αν μια ΜΚΟ μπορεί να έχει πρόσβαση σε μια συγχρηματοδότηση, τα ακόλουθα στοιχεία λαμβάνονται υπόψη:

2.1. η ικανότητά της να εγείρει την αλληλεγγύη και να εξευρύνει τους ιδιωτικούς πόρους εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τις αναπτυξιακές δραστηριότητές της εντός των αναπτυσσομένων χωρών·

2.2. η προτεραιότητα την οποία δίνει στην αναπτυξιακή βοήθεια εντός των αναπτυσσομένων χωρών·

2.3. η πείρα της στον τομέα της βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες·

2.4. η ικανότητά της υποστηρίξεως των αναπτυξιακών δράσεων που προτείνουν οι εταίροι εντός των αναπτυσσομένων χωρών·

2.5. η φύση και η έκταση των δεσμών με παρόμοιες οργανώσεις εντός των αναπτυσσομένων χωρών·

2.6. η φύση και η έκταση των δεσμών της με άλλες ΜΚΟ τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·

2.7. η ικανότητά της διοικητικής διαχειρίσεως και, ενδεχομένως, ο τρόπος με τον οποίον εξεπλήρωσε, στο παρελθόν, υποχρεώσεις απορρέουσες από προηγούμενες συμβάσεις συγχρηματοδοτήσεως συναφθείσες μεταξύ αυτής και της ΕΚ.

§3 Μια επιλέξιμη ΜΚΟ, η οποία πληροί τις πιο πάνω προϋποθέσεις αλλά η οποία ενεργεί για λογαριασμό μη επιλέξιμης ΜΚΟ και η οποία δεν έχει καμία επιρροή στην πραγματοποίηση των δράσεων και η οποία δεν συμβάλλει στη χρηματοδότησή τους, δεν μπορεί να τύχει συγχρηματοδοτήσεως.»

Τα πραγματικά περιστατικά

- 6 Η Internationaler Hilfsfonds eV (στο εξής: ΙΗ) είναι μια ΜΚΟ γερμανικού δικαίου που υποστηρίζει πρόσφυγες, θύματα πολέμων και καταστροφών. Μεταξύ του 1993 και του 1997, υπέβαλε έξι αιτήσεις συγχρηματοδότησεως δράσεων (στο εξής: σχέδια) στην Επιτροπή.
- 7 Κατά την εξέταση των πρώτων αιτήσεων, οι υπηρεσίες της Επιτροπής κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν επιλέξιμη ως ΜΚΟ, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στις γενικές προϋποθέσεις. Η προσφεύγουσα ενημερώθηκε για τη μη επιλεξιμότητά της με έγγραφο της Επιτροπής της 12ης Οκτωβρίου 1993.
- 8 Η προσφεύγουσα αμφισβήτησε την απόφαση αυτή σε πολυάριθμες συζητήσεις με την Επιτροπή και με πληθώρα επιστολών.
- 9 Με έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1996, η Επιτροπή εξήγησε τους κύριους λόγους που την οδήγησαν το 1993 να καταλήξει στη μη επιλεξιμότητα της ΙΗ ως ΜΚΟ.
- 10 Οι λόγοι αυτοί απέρρεαν από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν πληρούσε ορισμένες από τις προϋποθέσεις που διατυπώνονται στις γενικές προϋποθέσεις. Επρόκειτο, μεταξύ άλλων, για τις ακόλουθες προϋποθέσεις: όλες οι αποφάσεις σχετικά με τα σχέδια προς συγχρηματοδότηση έπρεπε να ληφθούν στην έδρα της προσφεύγουσας· το μεγαλύτερο μέρος των οικονομικών πόρων έπρεπε να έχει ευρωπαϊκή προέλευση· η προσφεύγουσα έπρεπε να έχει τη δυνατότητα να εξεύρει ιδιωτικά κεφάλαια για τα σχέδιά της και να μπορεί να αντιμετωπίσει διοικητικώς τη διαχείριση των σχεδίων. Η Επιτροπή κατέληξε στο έγγραφό της της 29ης Ιουλίου 1996 ότι δεν ήταν δυνατόν σ' αυτήν να διακρίνει σαφώς μεταξύ των πεδίων δρα-

στηριοτήτων, χρηματοδοτικών πηγών, δαπανών, ευθυνών ή δομής των αποφάσεων, αντιστοίχως, της προσφεύγουσας και της InterAid International (Ηνωμένες Πολιτείες), μιας ΜΚΟ συνεργαζομένης με την προσφεύγουσα.

- 11 Στις 5 Δεκεμβρίου 1996, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή ένα πέμπτο σχέδιο. Η Επιτροπή πρότεινε στην προσφεύγουσα να πραγματοποιήσει μια επανεξέταση αλλά δεν κατέληξαν συναφώς σε συμφωνία. Το σχέδιο αυτό του 1996, τροποποιημένο, υποβλήθηκε στην Επιτροπή με νέα αίτηση, τον Σεπτέμβριο 1997. Η Επιτροπή δεν αποφάνθηκε επί της νέας αυτής αιτήσεως συγχρηματοδοτήσεως, εκτιμώντας ότι η απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1993 ως προς τη μη επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας ως ΜΚΟ εξακολουθούσε να ισχύει.
- 12 Η προσφεύγουσα κατέθεσε τότε τρεις διαδοχικές καταγγελίες ενώπιον του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή (στο εξής: διαμεσολαβητής), τη μία το 1998 και τις δύο άλλες το 2000. Οι καταγγελίες αυτές αφορούσαν κυρίως δύο πτυχές, δηλαδή το ζήτημα της προσβάσεως στον φάκελο και το ερώτημα αν η Επιτροπή είχε αξιολογήσει προσηκόντως τις αιτήσεις της προσφεύγουσας.
- 13 Ως προς την πρόσβαση στον φάκελο, ο διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο κατάλογος των εγγράφων που εμφάνισε η Επιτροπή στην προσφεύγουσα για να τα συμβουλευθεί δεν ήταν πλήρης, ότι η Επιτροπή είχε παρακρατήσει ορισμένα έγγραφα άνευ λόγου και ότι, συνεπώς, η στάση αυτή της Επιτροπής μπορούσε να συνιστά περίπτωση μη χρηστής διοικήσεως. Πρότεινε στην Επιτροπή να επιτρέψει στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στον φάκελο. Η πρόσβαση αυτή στον φάκελο πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Επιτροπής στις 26 Οκτωβρίου 2001. Ο διαμεσολαβητής διαπίστωσε, εξάλλου, περίπτωση μη χρηστής διοικήσεως στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν είχε την ευκαιρία να τύχει ακροάσεως σύμφωνα με τους τύπους ως προς τις πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή από τρίτους, πληροφορίες που είχαν χρησιμοποιηθεί για να ληφθεί απόφαση κατ' αυτής.
- 14 Ως προς την προσήκουσα αξιολόγηση των αιτήσεων, ο διαμεσολαβητής έκανε, πρώτον, μια κριτική παρατήρηση όσον αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε αφήσει

να παρέλθει πολύς χρόνος προτού να γνωστοποιήσει γραπτώς (δηλαδή με το έγγραφο του 1996) τους λόγους που την είχαν οδηγήσει το 1993 στο συμπέρασμα περί της μη επιλεξιμότητας της ΙΗ ως ΜΚΟ. Ως προς το ζήτημα της αξιολογήσεως των προερχομένων από τρίτους πληροφοριών, ο διαμεσολαβητής έκρινε, στις προκαταρκτικές του προτάσεις της 19ης Ιουλίου 2001, ότι δεν είχε υπάρξει κακή διαχείριση. Τέλος, όσον αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν είχε λάβει τυπική απόφαση επί των αιτήσεων του Δεκεμβρίου 1996 και του Σεπτεμβρίου 1997 της προσφεύγουσας, ο διαμεσολαβητής συνέστησε στην Επιτροπή να απαντήσει πριν από τις 31 Οκτωβρίου 2001.

- 15 Για να συμμορφωθεί προς τη σύσταση του διαμεσολαβητή, η Επιτροπή έστειλε στην προσφεύγουσα έγγραφο με ημερομηνία 16 Οκτωβρίου 2001 (στο εξής: η προσαλλομένη απόφαση), απορρίπτοντας τις δύο αιτήσεις. Στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή αναφέρει μεταξύ άλλων ότι ο διαμεσολαβητής της συνέστησε να αποφανθεί επί των σχεδίων που υποβλήθηκαν τον Δεκέμβριο 1996 και τον Σεπτέμβριο 1997. Δικαιολογείται για το χρονικό διάστημα που παρήλθε από την υποβολή των οικείων αιτήσεων και εξηγεί τη σιωπή της με το γεγονός ότι, οσάκις οι υπηρεσίες της δηλώνουν ότι μια οργάνωση δεν είναι επιλέξιμη ως ΜΚΟ για την κοινοτική συγχρηματοδότηση, η απόφαση αυτή συνεπάγεται αυτομάτως την απόρριψη των σχεδίων που υπέβαλε μεταγενεστέρως η οργάνωση αυτή, έως ότου η οργάνωση ανταποκριθεί στα κριτήρια επιλεξιμότητας ως ΜΚΟ. Εκθέτει ότι οι υπηρεσίες της ανέμεναν την απόφαση του διαμεσολαβητή για να απαντήσουν ρητώς στις εν λόγω δύο τελευταίες αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως. Η Επιτροπή αναφέρει στη συνέχεια: «ο διαμεσολαβητής έκρινε ότι η απόφαση που έλαβε η Επιτροπή περί μη επιλεξιμότητας [της] [...] [ΙΗ], δεν συνιστούσε περίπτωση κακής διαχειρίσεως. Οι υπηρεσίες μου μετά λύπης επομένως σας πληροφορούν ρητώς ότι τα δύο σχέδια που υποβλήθηκαν, αντιστοίχως, τον Δεκέμβριο 1996 και τον Σεπτέμβριο 1997 απορρίπτονται λόγω της μη επιλεξιμότητας για τη συγχρηματοδότηση της ΜΚΟ σας». Η Επιτροπή καλεί, εξάλλου, την προσφεύγουσα να της υποβάλει άλλη αίτηση συγχρηματοδοτήσεως σύμφωνα με τις ισχύουσες νέες διατάξεις, για να καταστεί δυνατό στις υπηρεσίες της να εξετάσουν υπό το φως αυτό τόσο την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας ως ΜΚΟ όσο και αυτή των σχεδίων που η προσφεύγουσα επιθυμεί να θέσει σε εφαρμογή.

- 16 Η προσφεύγουσα είχε αντιδράσει στα προκαταρκτικά συμπεράσματα του διαμεσολαβητή της 19ης Ιουλίου 2001 όσον αφορά το ζήτημα της εκτιμήσεως των προ-

ερχομένων από τρίτους πληροφοριών. Η Επιτροπή δεν επανήλθε στην πτυχή αυτή, στις παρατηρήσεις της που απέστειλε στον διαμεσολαβητή με γνώμη της 5ης Νοεμβρίου 2001. Με την απόφασή του της 30ής Νοεμβρίου 2001, ο διαμεσολαβητής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν είχε εξετάσει προσηκόντως τις αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως της προσφεύγουσας.

Αιτήματα των διαδίκων

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 15 Δεκεμβρίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή κατά του εγγράφου της 16ης Οκτωβρίου 2001. Αναφέρει ότι το δικόγραφό της βάλλει σιωπηρώς κατά των λόγων που διατύπωσε η Επιτροπή στη γνωμοδότησή της της 5ης Νοεμβρίου 2001.
- 18 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι απάντησαν στις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.
- 19 Οι αγορεύσεις των εκπροσώπων των διαδίκων και οι απαντήσεις τους στις ερωτήσεις που υπέβαλε το Πρωτοδικείο ακούστηκαν κατά τη συνεδρίαση της 7ης Μαΐου 2003.
- 20 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την από 16 Οκτωβρίου 2001 απόφαση της Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκαν οι αιτήσεις συγχρηματοδοτήσεως του Δεκεμβρίου 1996 και του Σεπτεμβρίου 1997·

- να αποφανθεί επί της αρχής της επιστροφής από την Επιτροπή των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων για τις διαδικασίες ενώπιον του διαμεσολαβητή.

21 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη και, επικουρικώς, ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα· επικουρικώς, η Επιτροπή αμφισβητεί το γεγονός ότι μπορούν να επιστραφούν τα έξοδα που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον του διαμεσολαβητή.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

22 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το δικόγραφο είναι απαράδεκτο διότι είναι εκπρόθεσμο. Υποστηρίζει, επιπλέον, ότι η προσφεύγουσα στερείται εννόμου συμφέροντος.

— Επί του εκπροθέσμου της προσφυγής

- 23 Η Επιτροπή υπενθυμίζει τη νομολογία σύμφωνα με την οποία προσφυγή ακυρώσεως κατ' αποφάσεως, η οποία απλώς επιβεβαιώνει προηγούμενη απόφαση μη προσβληθείσα εμπροθέσμως, είναι απαράδεκτη. Σύμφωνα με τη νομολογία αυτή, μια απόφαση επιβεβαιώνει απλώς προηγούμενη απόφαση αν δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με προηγούμενη πράξη και δεν προηγήθηκε αυτής επανεξέτασης της καταστάσεως του αποδέκτη της προγενέστερης αυτής πράξεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 2000, T-83/99 έως T-85/99, *Ripa di Meana κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου*, Συλλογή 2000, σ. Π-3493, σκέψη 33, και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 24 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη απλώς επιβεβαιώνει προηγούμενη απόφαση, δηλαδή την ληφθείσα το 1993 απόφαση επί της μη επιλεξιμότητας της IH ως ΜΚΟ. Κατά αυτής της αποφάσεως βάλλει η προσφεύγουσα. Όμως, κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της, το 1993, η προσφεύγουσα επέλεξε να μη διεκδικήσει το δικαίωμά της ασκήσεως προσφυγής. Η προσφεύγουσα, επίσης, δεν προσέβαλε το έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1996, το οποίο στο εξής θέτει στο κέντρο της επιχειρηματολογίας της.
- 25 Η προσφεύγουσα διερωτάται ποια είναι η προηγούμενη απόφαση στην οποία αναφέρεται η Επιτροπή: το έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1996, το οποίο περιέχει μόνο μια ψευδοδικαιολογία ως προς το ζήτημα των κριτηρίων που τέθηκαν σε εφαρμογή, ή το έγγραφο της 12ης Οκτωβρίου 1993, που δεν περιέχει καμία δικαιολογία. Εξάλλου, η παρατεθείσα νομολογία αφορά εντελώς διαφορετικές περιπτώσεις. Η προσφεύγουσα τονίζει, επιπλέον, ότι έθεσε την προσβαλλόμενη απόφαση στο κέντρο των επιχειρημάτων της.

— Επί του εννόμου συμφέροντος

- 26 Η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα έχει έννομο συμφέρον στην άσκηση της προσφυγής. Όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη πράξη, η Επιτροπή κάλεσε

την προσφεύγουσα να της υποβάλει νέο φάκελο στο πλαίσιο της προσκλήσεως για την υποβολή προτάσεων. Η Επιτροπή, επομένως, είναι έτοιμη να επανεκτιμήσει το ζήτημα της επιλεξιμότητας της ΙΗ βάσει της παρούσας καταστάσεως και υπό το φως των νέων γενικών προϋποθέσεων που θεσπίστηκαν το 2000. Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν έχει έννομο συμφέρον στην ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης, η οποία εκδόθηκε υπό το κράτος του προηγούμενου καθεστώτος προσδιορισμού της επιλεξιμότητας.

- 27 Η προσφεύγουσα διερωτάται αν μπορεί να αμφισβητηθεί το έννομο συμφέρον της μετά από τις πολυάριθμες προσπάθειες στις οποίες προέβη. Όσον αφορά το επίχρημα της καθής, κατά το οποίο αυτή είναι έτοιμη να επανεκτιμήσει το ζήτημα της επιλεξιμότητας βάσει της παρούσας καταστάσεως της προσφεύγουσας, αυτή διερωτάται γιατί η Επιτροπή δεν επανεκτίμησε τη θέση της κατά τον χρόνο κατά τον οποίο κάλεσε την προσφεύγουσα να της υποβάλει νέο σχέδιο βάσει της νέας τεκμηριώσεως. Η νομική κατάσταση της προσφεύγουσας δεν άλλαξε μεταξύ του 1996/1997 και σήμερα. Τέλος, επειδή η Επιτροπή δεν δέχθηκε φιλικό διακανονισμό, η προσφεύγουσα δεν είχε άλλο μέσο από το να φέρει την υπόθεση αυτή ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 28 Η Επιτροπή υποστηρίζει, πρώτον, ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Ισχυρίζεται ότι η προσβαλλομένη πράξη επιβεβαιώνει απλώς προηγουμένη απόφαση επί της μη επιλεξιμότητας, ληφθείσα το 1993, η οποία δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως. Η προσφεύγουσα δεν είχε προσβάλει ούτε το έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1996.
- 29 Πρέπει αρχικά να αναφερθεί ότι, στην προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή εξηγεί τη σιωπή που τήρησε όσον αφορά τα σχέδια του 1996 και του 1997 με το γεγονός ότι, κατ' αυτήν, οσάκις οι υπηρεσίες της δηλώνουν ότι μια οργάνωση δεν είναι επιλέξιμη ως ΜΚΟ για την κοινοτική συγχρηματοδότηση, η απόφαση αυτή περί μη επιλεξιμότητας συνεπάγεται αυτομάτως απόρριψη των μεταγενεστέρων σχεδίων που

υπέβαλε η ίδια αυτή οργάνωση, αυτό δε έως ότου η οργάνωση αυτή ανταποκριθεί στα κριτήρια επιλεξιμότητας ως ΜΚΟ. Κατόπιν, η Επιτροπή πληροφορεί ρητώς την προσφεύγουσα ότι τα δύο σχέδια που υποβλήθηκαν, αντιστοίχως, τον Δεκέμβριο του 1996 και τον Σεπτέμβριο του 1997 απορρίφθηκαν λόγω της μη επιλεξιμότητας της ΙΗ στην κοινοτική συγχρηματοδότηση που αποφασίστηκε το 1993.

- 30 Πρέπει στη συνέχεια να τονιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσέβαλε ούτε την απόφαση του 1993 ούτε το έγγραφο του 1996. Μόλις το 1998, η προσφεύγουσα υπέβαλε την πρώτη καταγγελία ενώπιον του διαμεσολαβητή, και μόλις το 2001 κατέθεσε την παρούσα προσφυγή.
- 31 Έχει σημασία ακόμη να υπομνηστεί η νομολογία κατά την οποία προσφυγή ακυρώσεως κατά απόφασης, η οποία απλώς επιβεβαιώνει προηγούμενη απόφαση μη προσβληθείσα εμπροθέσμως, είναι απαράδεκτη. Κατά τη νομολογία αυτή, μία απόφαση επιβεβαιώνει απλώς προηγούμενη απόφαση αν δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με προηγούμενη πράξη και δεν προηγήθηκε αυτής επανεξέταση της καταστάσεως του αποδέκτη της προγενέστερης αυτής πράξεως (απόφαση *Ripa di Meana* κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, παρατέθηκε στη σκέψη 23 πιο πάνω, σκέψη 33 και παρατιθέμενη νομολογία).
- 32 Εντούτοις, πρέπει να διευκρινιστεί ότι κάθε αίτηση συγχρηματοδοτήσεως έχει τη δική της αυτονομία και πρέπει να κρίνεται στο σύνολό της βάσει της δικής της αξίας. Επομένως, προτού να αποφασισθεί αν δράση που προτείνεται στο πλαίσιο αιτήσεως συγχρηματοδοτήσεως θα υποστηριχθεί οικονομικά, η Επιτροπή οφείλει, για κάθε υποβληθείσα αίτηση, να εξετάζει αν η οικεία ΜΚΟ ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την επιλεξιμότητα.
- 33 Βεβαίως, η Επιτροπή μπορεί να αναφέρεται σε άλλες προγενέστερες αποφάσεις στην προσβαλλόμενη απόφαση. Εν προκειμένω, για να αρνηθεί τη συγχρηματοδότηση των δύο σχεδίων που υποβλήθηκαν, αντιστοίχως, τον Δεκέμβριο

του 1996 και τον Σεπτέμβριο του 1997, η Επιτροπή αναφέρθηκε στην απόφαση επί της επιλεξιμότητας που ελήφθη το 1993 και διευκρινίστηκε το 1996. Επομένως, οι λόγοι που οδήγησαν την Επιτροπή να καταλήξει στη μη επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας ως ΜΚΟ απορροφήθηκαν, με τον τρόπο αυτό, από την προσβαλλομένη απόφαση. Αλλά, έτσι και αλλιώς, αυτή συνιστά αυτόνομη απόφαση, η οποία αρκεί καθεαυτή και η οποία, επομένως, μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

- 34 Επομένως, η ένσταση απαραδέκτου που βασιίζεται στο εκπρόθεσμο της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.
- 35 Η Επιτροπή αμφισβητεί, δεύτερον, το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας στην άσκηση της προσφυγής.
- 36 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνον αν ο προσφεύγων έχει συμφέρον στην ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Νοεμβρίου 1994, T-46/92, Scottish Football κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1039, σκέψη 14). Τέτοιο έννομο συμφέρον δεν υπάρχει παρά μόνον αν η ακύρωση της πράξεως είναι ικανή αφ' εαυτής να έχει έννομες συνέπειες (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 1986, 53/85, Akzo Chemie κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 1965, σκέψη 21).
- 37 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι η ενδεχομένη ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα μπορούσε, ενδεχομένως, να θεμελιώσει την άσκηση αγωγής λόγω ευθύνης της Κοινότητας. Επομένως, τα επιχειρήματα της Επιτροπής πρέπει να απορριφθούν.
- 38 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί της ουσίας

- 39 Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους. Αμφισβητεί, πρώτον, το γεγονός ότι, οσάκις οι υπηρεσίες της Επιτροπής δηλώνουν ότι μια οργάνωση δεν είναι επιλέξιμη ως ΜΚΟ για την κοινοτική συγχρηματοδότηση, η δήλωση αυτή συνεπάγεται αυτομάτως απόρριψη των σχεδίων που υποβάλλονται μεταγενέστερα έως ότου η ΜΚΟ ικανοποιήσει τα κριτήρια επιλεξιμότητας ως ΜΚΟ. Δεύτερον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή στην απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1993 περί της μη επιλεξιμότητας της προσφεύγουσας και οι οποίοι αναφέρθηκαν στο έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1996.
- 40 Η Επιτροπή θεωρεί εκ προοιμίου ότι η προσφυγή δεν είναι σύμφωνη προς το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και, εν πάση περιπτώσει, ότι είναι αβάσιμη.

*Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως***Επιχειρήματα των διαδίκων**

- 41 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα της πρακτικής κατά την οποία, οσάκις οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής δηλώνουν ότι μια ΜΚΟ είναι μη επιλέξιμη για την κοινοτική συγχρηματοδότηση, η απόφαση αυτή συνεπάγεται αυτομάτως την απόρριψη των σχεδίων που υποβάλλονται μεταγενέστερα, έως ότου η ΜΚΟ ικανοποιήσει τα κριτήρια επιλεξιμότητας.

- 42 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι μια τέτοια διαδικασία οδηγεί εκ των προτέρων σε καταδίκη της ΜΚΟ. Η διαδικασία αυτή δεν είναι σύμφωνη ούτε με τις νομοθετικές διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ούτε με τις αρχές της χρηστής διαχείρισεως. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι δεν αποκείται σ' αυτή να καθορίσει ποιοι κανόνες δικαίου και ποιες αρχές περί χρηστής διαχείρισεως παραβιάζονται λόγω του αυτοματισμού αυτού. Στην Επιτροπή αποκείται να δικαιολογήσει αυτή την πρακτική και να αναφέρει τους κανόνες που της επιτρέπουν να αποφασίζει βάσει αυτού του αυτοματισμού.
- 43 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, με έγγραφο της Επιτροπής της 12ης Οκτωβρίου 1993, πληροφορήθηκε με λακωνικό τρόπο ότι δεν πληρούσε τα κριτήρια επιλεξιμότητας ως ΜΚΟ. Όμως, δεν δόθηκε καμία πληροφορία ως προς το περιεχόμενο των κριτηρίων αυτών. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η στάση αυτή συνιστά περίπτωση κακής διαχείρισεως.
- 44 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1993 δεν περιείχε καμία αιτιολογία. Ισχυρίζεται ότι μπορούσε να την έχει προσβάλει για την έλλειψη αυτή, αλλ' ότι προτίμησε να μη το πράξει και να κατανοήσει γιατί και επί ποιας βάσεως είχε ληφθεί η απόφαση. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι η έλλειψη αυτή διορθώθηκε με το έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1996. Συνάγει από αυτό ότι η Επιτροπή βασίστηκε σε μια απόφαση, δηλαδή εκείνη της 12ης Οκτωβρίου 1993, η οποία ήταν άκυρη και άνευ αποτελέσματος. Επομένως, η απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2001 είναι επίσης παράνομη.
- 45 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αποσιώπησε το γεγονός ότι η ίδια Γενική Διεύθυνση είχε απαντήσει σε άλλες αιτήσεις χρηματοδοτήσεως σχεδίων της προσφεύγουσας: η Επιτροπή είχε συμβάλει σε σχέδιο βοήθειας προς τα θύματα του Τσέρνομπιλ· είχε δεχθεί ως παραδεκτές τρεις άλλες προτάσεις χωρίς να τεθεί το ζήτημα της μη επιλεξιμότητας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ζήτημα του καθορισμού του κονδυλίου προϋπολογισμού για τον καταλογισμό δεν έχει καμία σημασία. Οι προϋποθέσεις χρηματοδοτήσεως μπορούν να ποικίλουν από το ένα πρόγραμμα στο άλλο, αλλά το ζήτημα της επιλεξιμότητας της οργάνωσης ως ΜΚΟ για την κοινοτική συγχρηματοδότηση τίθεται κάθε φορά κατά τον αυτό τρόπο.

- 46 Τέταρτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή επέδειξε εν προκειμένω κακοπιστία, όπως αυτό προκύπτει από την πρόσκληση για την υποβολή νέου φακέλου κατά την πρόσκληση για την υποβολή προτάσεων, διότι η Επιτροπή μπορούσε να έχει εξετάσει αυτεπαγγέλτως την κατάσταση της προσφεύγουσας προτού λάβει την προσβαλλομένη απόφαση.
- 47 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι διαβίβασε νέα στοιχεία, τα οποία η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν έλαβε ή ότι δεν ήταν αρκετά για να την πείσουν. Υποστηρίζει ότι ουδέποτε της ζητήθηκε να συμπληρώσει την τεκμηρίωσή της και, ακόμη και σήμερα, δεν γνωρίζει ποιες επιπλέον πληροφορίες επιθυμεί η Επιτροπή να έχει στη διάθεσή της.
- 48 Η Επιτροπή, πρώτον, καλεί την προσφεύγουσα να καθορίσει ποιοι κανόνες του κοινοτικού δικαίου και ποιες αρχές χρηστής διαχείρισεως παραβιάστηκαν από την πρακτική σύμφωνα με την οποία η αναγνώριση της μη επιλεξιμότητας μιας ΜΚΟ συνεπάγεται αυτομάτως τη μη επιλεξιμότητα των υποβληθέντων από αυτήν σχεδίων. Κατά την Επιτροπή, είναι πρόδηλον ότι η επιλεξιμότητα μιας ΜΚΟ αποτελεί την *conditio sine qua non* οποιασδήποτε εξέτασεως περί επιλεξιμότητας για τη συγχρηματοδότηση συγκεκριμένου σχεδίου. Η προϋπόθεση επιλεξιμότητας μιας ΜΚΟ μπορεί να θεωρηθεί ως μια προκαταρκτική προϋπόθεση. Εξάλλου, η πρακτική αυτή πολύ απέχει από του να αποτελεί μια εκ των προτέρων κατάδικη της ΜΚΟ, εφόσον η σχετική με την προκαταρκτική αυτή προϋπόθεση απόφαση μπορεί να αναθεωρηθεί αν, και στο μέτρο που, προσκομίζονται νέα οικονομικά ή τεχνικά στοιχεία.
- 49 Δεύτερον, όσον αφορά τον λόγο που βασίζεται στο γεγονός ότι η απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1993 δεν περιείχε αιτιολογία, η Επιτροπή παρατηρεί ότι δεν έχει την πρόθεση να υπερασπιστεί την πρακτική που υπήρχε κατά τον χρόνο εκείνο και που συνίστατο στην αποστολή συνοπτικών εγγράφων και στην τηλεφωνική ανακοίνωση των λόγων της αποφάσεως εκ των υστέρων. Καλεί πάντως την προσφεύγουσα να εξηγήσει σε ποιο βαθμό η έλλειψη αυτή αιτιολογίας επηρεάζουσα την απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1993 μπορεί να έχει σημασία για το κύρος του εγγράφου της 16ης Οκτωβρίου 2001, που αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς. Η Επιτροπή τονίζει συναφώς όχι μόνον ότι η προσφεύγουσα δεν προσέβαλε το έγγραφο της 12ης Οκτωβρίου 1993 λόγω ελλείψεως αιτιολογίας αλλ' ότι η έλλειψη αυτή διορθώθηκε επιπλέον με το έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1996.

- 50 Τρίτον, η Επιτροπή τονίζει ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε έλαβε κεφάλαια καταλογισθέντα στο κονδύλιο προϋπολογισμού για τη συγχρηματοδότηση, στο πλαίσιο του οποίου ελήφθη η προσβαλλομένη απόφαση. Αναγνωρίζει, παρ' όλα αυτά, ότι η προσφεύγουσα έλαβε το 1991 κοινοτικά κεφάλαια καταλογισθέντα σε άλλο κονδύλιο προϋπολογισμού, στο πλαίσιο της επείγουσας ανθρωπιστικής βοήθειας, και το 1998 στο πλαίσιο του προγράμματος τεχνικής βοήθειας στα νέα ανεξάρτητα κράτη της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και στη Μογγολία (TACIS).
- 51 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι προϋποθέσεις χρηματοδότησεως ποικίλλουν από το ένα πρόγραμμα στο άλλο. Επομένως, δεν αποκλείεται, κατ' αρχήν, η προσφεύγουσα να μπόρεσε να ανταποκριθεί σε προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για ένα πρόγραμμα και όχι για ένα άλλο. Εξάλλου, δεδομένου ότι το 1991 έλαβε η προσφεύγουσα κεφάλαια στο πλαίσιο της επείγουσας βοήθειας, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι η υπηρεσία της Επιτροπής που είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση του εν λόγω κονδυλίου προϋπολογισμού δεν διέθετε τις ίδιες πληροφορίες με αυτές που η υπεύθυνη υπηρεσία για το κονδύλιο προϋπολογισμού της συγχρηματοδοτήσεως ΜΚΟ μπόρεσε να λάβει δύο χρόνια αργότερα. Όσον αφορά το σχέδιο TACIS, η Επιτροπή παρατηρεί ότι οι υπηρεσίες της συνάντησαν σημαντικές δυσκολίες κατά τη θέση σε εφαρμογή του σχεδίου από την προσφεύγουσα. Λόγω της καταγγελίας της συμβάσεως από την Επιτροπή τον Οκτώβριο 1999, απεστάλη στην προσφεύγουσα στις 22 Ιουνίου 2000 ένα έγγραφο περί απαιτήσεως αποδόσεως. Η καθής επισημαίνει, επιπλέον, ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε καταγγελία ενώπιον του διαμεσολαβητή κατά άλλης υπηρεσίας της Επιτροπής, δηλαδή της Υπηρεσίας Ανθρωπιστικής Βοήθειας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ECHO), η οποία δεν δέχθηκε, λόγω της αρνήσεως της προσφεύγουσας να δεχθεί εξέταση της επιλεξιμότητας, την υπογραφή συμβάσεως εταιρικής σχέσεως με αυτήν. Η Επιτροπή συνάγει από αυτό ότι η εμπειρία ορισμένων από τις υπηρεσίες της, εκτός αυτής που αφορά η παρούσα υπόθεση, επιβεβαιώνει το βάσιμο της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 52 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ότι υπάρχει αντίφαση στο γεγονός ότι η αρμόδια υπηρεσία για το κονδύλιο προϋπολογισμού της συγχρηματοδοτήσεως των ΜΚΟ διατήρησε τον διάλογο με την προσφεύγουσα επί των υποβληθέντων από αυτήν σχεδίων, διότι η υπηρεσία αυτή είχε ως σκοπό να μπορέσει ακόμη να βρεθεί λύση στο πρόβλημα της επιλεξιμότητας της προσφεύγουσας.

- 53 Τέταρτον, ως προς την κακοπιστία που προκύπτει από το γεγονός ότι η Επιτροπή κάλεσε την προσφεύγουσα να υποβάλει νέο φάκελο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα και οι πληροφορίες που η προσφεύγουσα προσκόμισε, από την απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2001 και μετά, δεν ήταν αρκετά να την πείσουν να ανακαλέσει την εν λόγω απόφαση. Εντούτοις, αφ' ης η προσφεύγουσα προσκομίζει νέα στοιχεία, που να δικαιολογούν διαφορετική εκτίμηση των κριτηρίων περί επιλεξιμότητας, η Επιτροπή θα ανακαλέσει την απόφασή της με την οποία έκρινε την προσφεύγουσα ως μη επιλέξιμη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 54 Οι γενικές προϋποθέσεις για τη συγχρηματοδότηση των σχεδίων καθορίζουν τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των αιτουσών ΜΚΟ και τις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας των δράσεων. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς για να μπορεί ένα σχέδιο που υποβλήθηκε από μια οργάνωση να τύχει της κοινοτικής συγχρηματοδότησεως.
- 55 Πρέπει στη συνέχεια να υπομνηστεί ότι κάθε αίτηση συγχρηματοδότησεως, κατ' αρχήν, αρκεί αφεαυτής, είναι αυτόνομη, πρέπει να κρίνεται στο σύνολό της και βάσει της δικής της αξίας. Επομένως, η Επιτροπή οφείλει, για κάθε υποβληθείσα αίτηση, να εξετάζει αν η οικεία ΜΚΟ πληροί τις απαιτούμενες για την επιλεξιμότητα προϋποθέσεις και, στη συνέχεια, να αποφασίζει αν η δράση που προτείνεται με αίτηση συγχρηματοδότησεως θα υποστηριχτεί οικονομικώς.
- 56 Πρέπει να σημειωθεί συναφώς ότι, στο έγγραφό της της 29ης Ιουλίου 1996, η Επιτροπή αναφέρει:

«αυτό προφανώς δεν εμποδίζει [τον εντολέα σας] να υποβάλει στην Επιτροπή νέες αιτήσεις σχετικά με τη συγχρηματοδότηση αναπτυξιακών σχεδίων. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει εκ νέου να εξεταστεί αν η ΜΚΟ πληροί τα κριτήριά μας».

- 57 Επομένως, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας προτού λάβει απόφαση επί της συγχρηματοδότησεως των σχεδίων του 1996 και του 1997.
- 58 Εντούτοις, η Επιτροπή δεν το έπραξε. Αρχικά, διαπιστώνεται συναφώς ότι η Επιτροπή, στην προσβαλλόμενη απόφαση, αφού ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι η συγχρηματοδότηση δεν έγινε δεκτή, αναφέρει:

«Παρ' όλα αυτά, η Επιτροπή έχει τη γνώμη ότι τα χαρακτηριστικά της ΜΚΟ σας μπορούν να έχουν επαρκώς αλλάξει ώστε να επιφέρουν το ανίσχυρο των λόγων που δικαιολόγησαν την απόφαση περί μη επιλεξιμότητας.»

- 59 Στη συνέχεια πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στα υπομνήματά της, η Επιτροπή επιβεβαίωσε κατ' επανάληψη ότι δεν προέβη στην εξέταση της επιλεξιμότητας της προσφεύγουσας. Ανέφερε ιδίως, απαντώντας στη γραπτή ερώτηση που υπέβαλε το Πρωτοδικείο συναφώς, τα εξής:

«Η Επιτροπή, όπως εξήγησε στο υπόμνημά της αντικρούσεως και στο υπόμνημά της ανταπαντήσεως, δεν επανεξέτασε, κατά τον χρόνο της συντάξεως του προσβαλλομένου εγγράφου, τον Οκτώβριο 2001, την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας [...]»

- 60 Είναι βεβαίως αληθές ότι η Επιτροπή επέδειξε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση κάποια αναποφασιστικότητα και διατύπωσε κάποιες αντιφάσεις ως προς το θέμα αυτό. Εξάλλου, στο υπόμνημά της αντικρούσεως ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να προσκομίσει νέα στοιχεία που θα μπορούσαν να έχουν οδηγήσει σε διαφορετική εκτίμηση της επιλεξιμότητάς της. Πάντως, αφού ερωτήθηκε προς τον σκοπό αυτό κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή δεν προσκόμισε την ελάχιστη απόδειξη ή στοιχείο για το ότι εξέτασε την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας προτού λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση.

- 61 Επομένως, διαπιστώνεται ότι, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν εξέτασε την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας ως ΜΚΟ λόγω της υποβολής των σχεδίων συγχρηματοδοτήσεως 1996 και 1997.
- 62 Η Επιτροπή εξηγεί τη μη εξέταση της επιλεξιμότητας της προσφεύγουσας αναφέροντας ότι, οσάκις οι υπηρεσίες της δηλώνουν μια ΜΚΟ ως μη επιλέξιμη για την κοινοτική συγχρηματοδότηση, η απόφαση αυτή συνεπάγεται αυτομάτως απόρριψη των σχεδίων που υποβάλλονται μεταγενέστερα από την εν λόγω ΜΚΟ, αυτό δε έως ότου η ΜΚΟ ανταποκριθεί στα κριτήρια επιλεξιμότητας. Προσθέτει ότι η σχετική με την επιλεξιμότητα απόφαση μπορεί να αναθεωρηθεί αν, και στο μέτρο που, η ΜΚΟ προσκομίσει νέα οικονομικά ή τεχνικά στοιχεία.
- 63 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα της εν λόγω διαδικασίας αυτόματης απορρίψεως. Υποστηρίζει μεταξύ άλλων ότι μια τέτοια πρακτική οδηγεί εκ των προτέρων σε καταδίκη της ΜΚΟ.
- 64 Συναφώς, χωρίς να χρειάζεται απόφαση επί του βασίμου της αυτόματης απορρίψεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, η πρακτική αυτή δεν μπορεί να χρησιμοποιείται παρά μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, αφού η Επιτροπή δήλωσε μια ΜΚΟ ως μη επιλέξιμη για την κοινοτική συγχρηματοδότηση, αυτή δεν προσκόμισε νέα επιχειρήματα υπέρ της επιλεξιμότητάς της. Συγκεκριμένα, αν, ιδίως με την ευκαιρία της υποβολής νέας αιτήσεως συγχρηματοδοτήσεως, η ίδια ΜΚΟ προσκομίζει νέα επιχειρήματα υπέρ της επιλεξιμότητάς της, η Επιτροπή οφείλει τότε, υπό το φως των νέων αυτών επιχειρημάτων, να επανεξετάσει την επιλεξιμότητα της ΜΚΟ, και δεν μπορεί, επομένως, να προσφύγει στη διαδικασία της αυτόματης απορρίψεως. Η Επιτροπή επιβεβαιώνει εξάλλου το συμπέρασμα αυτό ισχυριζόμενη, στα υπομνήματά της, ότι η απόφαση επί της επιλεξιμότητας μπορεί να αναθεωρηθεί αν, και στο μέτρο που, προσκομίζονται νέα οικονομικά ή τεχνικά στοιχεία.

- 65 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν, ιδίως μετά το έγγραφο της 29ης Ιουλίου 1996, η προσφεύγουσα προσκόμισε νέα επιχειρήματα δυνάμενα να αποδείξουν ότι ανταποκρίνεται στις απαιτούμενες προϋποθέσεις επιλεξιμότητας.
- 66 Ερωτηθείσα συναφώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, αρχικά, ότι είχε διαβιβάσει στην Επιτροπή νέα επιχειρήματα προς στήριξη της επιλεξιμότητάς της, αλλ' ότι τα στοιχεία αυτά δεν υπήρχαν στον φάκελο.
- 67 Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι, στις 5 Δεκεμβρίου 1996, η προσφεύγουσα απέστειλε στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της αιτήσεώς της συγχρηματοδότησεως, έκθεση στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρονται επακριβώς η ενεργητική περιουσία της ΙΗ και η οικονομική εμφάνιση των δραστηριοτήτων της κατά τη διάρκεια των προηγούμενων ετών. Αναφέρονται εκεί επίσης οι εκθέσεις ελέγχου του 1994, του 1995 και του 1996.
- 68 Εξάλλου, η προσφεύγουσα απέστειλε έγγραφο στην Επιτροπή, με ημερομηνία 20 Αυγούστου 1997, στο οποίο είχε επισυναφθεί η ετήσια έκθεση ελέγχου οικονομικής διαχειρίσεως, της 31ης Δεκεμβρίου 1996 συνταχθείσα από την εταιρία οικονομικών ελέγχων KPMG.
- 69 Παρεμπιπτόντως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, στις 14 Ιουλίου 1997, ο πρόεδρος της ΙΗ απέστειλε έγγραφο στην Επιτροπή ισχυριζόμενος ότι η ΜΚΟ είχε γίνει δεκτή στη VENRO και ότι λεπτομερής έλεγχος είχε πραγματοποιηθεί από την ένωση για την αναπτυξιακή πολιτική των γερμανικών ΜΚΟ. Στο έγγραφο αυτό, γίνεται επίσης αναφορά στα καταρτισθέντα από την KPMG έγγραφα ελέγχου.
- 70 Επομένως, λόγω της υπάρξεως νέων επιχειρημάτων τα οποία προέβλεπε η προσφεύγουσα υπέρ της ενδεχόμενης επιλεξιμότητάς της για την κοινοτική συγχρηματοδότηση, η Επιτροπή δεν μπορούσε να εφαρμόσει τη διαδικασία της αυτόματης απορρίψεως και έπρεπε, αντιθέτως, να εξετάσει την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας βάσει των νέων αυτών στοιχείων.

- 71 Όπως διαπιστώθηκε πιο πάνω, στις σκέψεις 58 έως 61, η Επιτροπή δεν εξέτασε την επιλεξιμότητα της προσφεύγουσας. Συνεπώς, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα, πρέπει, δυνάμει των πιο πάνω εκτιμήσεων, να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος και, συνεπώς, να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

- 72 Δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος έγινε δεκτός, η εξέταση του δευτέρου λόγου, επομένως, παρέλκει.
- 73 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 74 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα.
- 75 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.
- 76 Η προσφεύγουσα ζητεί επίσης την επιστροφή εν μέρους της Επιτροπής των εξόδων για τις διαδικασίες ενώπιον του διαμεσολαβητή.

- 77 Η Επιτροπή αμφισβητεί το γεγονός ότι μπορούν να επιστραφούν έξοδα που αφορούν τη διαδικασία ενώπιον του διαμεσολαβητή, δεδομένου ότι αυτά δεν θεωρούνται αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της παρούσας δίκης.
- 78 Κατά το άρθρο 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας, «θεωρούνται ως έξοδα που μπορούν να αναζητηθούν [...] τα αναγκαία έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της δίκης, και ιδίως τα έξοδα μετακινήσεως και διαμονής και η αμοιβή των εκπροσώπων, συμβούλων ή δικηγόρων».
- 79 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι τα έξοδα που μπορούν να αναζητηθούν είναι μόνο τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι λόγω της δίκης ενώπιον του Πρωτοδικείου, αφενός, και τα οποία ήταν συναφώς αναγκαία, αφετέρου [διατάξεις του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 1995, C-89/85 DEP, Ahlström Osakeyhtiö κ.λπ. κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 14, και του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1998, T-177/94 (92), T-377/94 (92) και T-99/95 (92), Altmann κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-299, σ. II-883, σκέψη 18].
- 80 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, έστω και αν συντελείται, γενικώς, ουσιώδης νομική εργασία κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που προηγείται της ένδικης φάσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, με τον όρο «δίκη» το άρθρο 91 του Κανονισμού Διαδικασίας εννοεί μόνον την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, αποκλεισμένης της προηγούμενης αυτής φάσεως. Τούτο προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 90 του ίδιου κανονισμού το οποίο μνημονεύει την «ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία» (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 2002, T-38/95 DEP, Groupe Origine κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-217, σκέψη 29, και την αναφερομένη εκεί νομολογία).
- 81 Όπως προκύπτει, επομένως, από τη νομολογία, τα έξοδα σχετικά με τις ενώπιον του διαμεσολαβητή διαδικασίες δεν μπορούν να θεωρηθούν αναγκαία έξοδα υπό την έννοια του άρθρου 91, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Η απόφαση της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 2001, περί απορρίψεως των αιτήσεων συγχρηματοδότησεως της προσφεύγουσας του Δεκεμβρίου 1996 και του Σεπτεμβρίου 1997, ακυρώνεται.**

- 2) **Η Επιτροπή φέρει, εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.**

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Σεπτεμβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts